

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.038 van 25 juni 2013
in de zaak A. 203.976/IX-7579**

In zake : Luc VERMEYLEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Jonas Riemslagh
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
staatssecretaris voor de Bestrijding van de sociale en de fiscale
fraude
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Meulemeester
kantoor houdend te 9070 Destelbergen
Dendermondesteenweg 359a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 maart 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:
 - de beslissing van Selor van 2 januari 2012 waarbij Luc Vermeylen niet geslaagd
wordt verklaard voor het mondelinge gedeelte van de selectie van Controleur
Computer Fraude Detectie Team voor de SIOD (selectienummer MNG11805) en
“de feedback van Selor, overgemaakt aan [Luc Vermeylen] op 26 januari 2012,
omtrent het mondelinge gedeelte van bovenvermelde selectie”;
 - “de verkapte tuchtsanctie waardoor [Luc Vermeylen] zijn activiteiten voor het
CFDT niet meer verder kan uitoefenen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verzoeker, attaché Leslie De Puydt, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Hannes Derijnck, die loco advocaat Dirk De Meulemeester verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is statutair federaal ambtenaar van niveau B (technisch deskundige – sociaal controleur) bij de directie-generaal van het

toezicht op de sociale wetten bij de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Hij wordt echter tewerkgesteld bij de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) en meer in het bijzonder bij het Computer Fraude Detectie Team (CFDT).

3.2. Nadat hierover op 12 september 2011 met de SIOD een samenwerkingsovereenkomst wordt gesloten, start de eerste verwerende partij een selectieprocedure voor de functie van controleur CFDT voor de SIOD.

Daartoe wordt een selectiereglement opgesteld, waarin onder meer het doel van de functie en de voornaamste resultaatgebieden (volgens prioriteit) worden omschreven, alsook de vereiste competenties en de deelnemingsvoorwaarden. Daarnaast wordt in dit selectiereglement beknopt een omschrijving gegeven van het CFDT en de SIOD. Voorts wordt er nog aangegeven dat de vergelijkende selectie bestaat uit een schriftelijke test enerzijds en een interview met case anderzijds. Het interview, dat ongeveer één uur duurt en waarvoor ook één uur voorbereidingstijd wordt voorzien, bestaat uit een gevalstudie en evalueert of de competenties van de kandidaat overeenkomen met de jobvereisten. Tijdens dit interview worden ook vragen gesteld over de motivatie van de kandidaat, diens interesse en voeling met het werkt terrein. Het selectiereglement bepaalt tot slot dat, wat de mondelinge proef betreft, een score van 24 punten op 40 moet worden behaald om te slagen.

3.3. De verzoeker neemt deel aan de voornoemde selectie.

Op basis van de door hem behaalde score van 13,37/20 voor het eerste gedeelte van de selectie, wordt hij toegelaten om deel te nemen aan de mondelinge proef, waartoe hij wordt uitgenodigd bij brief van 9 december 2011.

Op 20 december 2011 gaat deze mondelinge proef effectief door. De selectiecommissie die de kandidaten beoordeelt, is samengesteld uit een voorzitter en vier assessoren.

Op basis van de vaststellingen van de selectiecommissie tijdens de mondelinge proef wordt de verzoeker voor de vereiste competenties als volgt beoordeeld:

“Motivatie 6/10

De heer Vermeulen vertrekt vanuit een zeer negatieve ingesteldheid naar zijn ruimere werkomgeving en directe overste toe. Hij is vooral extrinsiek gemotiveerd omdat hij de functie reeds 5 jaar doet en indien hij slaagt een premie kan krijgen. Hij toont ook nog weinig voeling met de functie van sociaal controleur. Hij wil in de mate van het mogelijke, en zo ver het in te plannen is, meewerken en een ondersteunende rol spelen naar andere diensten. Hij stelt zich vrij afwachtend en wat gelaten op, toont weinig enthousiasme voor zijn functie. Hij kan de jury niet overtuigen van een uitgesproken gedrevenheid om de functie verder op een positieve en constructieve manier te blijven uitoefenen.

Technische competenties 8/15

De jury is van oordeel dat wat betreft de technische PC-kennis de kandidaat voldoet aan wat de functie vereist. De kandidaat heeft te weinig kennis van het basispakket van sociaal controleur en de basiswetgeving die van toepassing is om de functie naar behoren te kunnen uitoefenen. De kandidaat geeft ook een eigen interpretatie van de wetgeving in plaats van de voorgeschreven wetgeving toe te passen.

Generieke competenties

De kandidaat scoort onvoldoende voor de competentie informatie integreren. (2/5)

De kandidaat slaagde er niet in om op basis van de case de nodige verbanden te leggen tussen verschillende gegevens, hij genereerde te weinig alternatieven en doet er goed aan meer sluitende conclusies te trekken.

De kandidaat scoort onvoldoende voor de competentie objectieven behalen. (2/5)

De kandidaat is zeer reactief ingesteld, hij zal pas optreden als hem dit expliciet gevraagd wordt, en dit in zijn agenda ingepland kan worden. Hij vertoont te weinig scorend vermogen, hij ziet nauwelijks opportuniteiten voor de dienst binnen zijn ruimere context. Hij doet er goed aan meer resultaatgerichtheid te tonen door proactief in te spelen op mogelijke hindernissen die zich kunnen stellen bij het uitvoeren van zijn functie. Hij doet er ook goed aan meer zijn verantwoordelijkheid op te nemen, zonder het mogelijk slagen of niet slagen van een missie steeds te laten afhangen van andere diensten.

De kandidaat scoort onvoldoende voor de competentie zich aanpassen. (2/5)

De kandidaat stelt zich zeer rigide op, alle opdrachten dienen steeds veel op voorhand ingepland [te] worden. De kandidaat stelt zich niet flexibel op voor het uitvoeren van opdrachten. Hij doet er goed aan zich soepeler op te stellen met betrekking tot veranderingen vanuit de directie, en zelf in te spelen op veranderingen die zich aanbieden.

De kandidaat scoort onvoldoende voor de competentie problemen oplossen. (2/5)

De kandidaat doet er goed aan zich nog meer open te stellen voor het omgaan met onverwachte situaties. Hij zou meer op eigen initiatief moeten handelen en autonoom reageren op problemen die het normale verloop van een opdracht kunnen verstoren. Daartoe doet hij er ook goed aan om mee te helpen om oplossingen te implementeren op basis van eigen ervaring, rekening houdend met de knelpunten, alsook actief de verschillende mogelijke oplossingen naar voor te schuiven, wanneer zich een probleem stelt.

De kandidaat scoort voldoende voor de competentie servicegericht handelen. (3/5)

De kandidaat begeleidt op voldoende wijze (voornamelijk) interne en externe klanten op een voldoende transparante, integere en objectieve manier, hij levert hen een persoonlijke dienstverlening en hij doet er goed aan nog constructievere contacten te onderhouden.

De kandidaat scoort voldoende voor de competentie in team werken. (3/5)

De kandidaat overlegt voldoende met zijn onmiddellijke medewerker, maar doet er goed aan ook buiten zijn onmiddellijke werkcontext te overleggen. Hij werkt in een goede sfeer met zijn directe medewerker, maar doet er goed aan dit groepsgevoel ook te stimuleren in de ruimere werkomgeving. De kandidaat doet er goed aan zich nog meer in te spannen om conflicten te vermijden of bij te leggen met collega's".

Op basis van die beoordeling behaalt de verzoeker een totaalscore van 28/55 of 20/40.

3.4. Op 2 januari 2012 deelt de eerste verwerende partij aan de verzoeker mee dat het door hem behaalde resultaat voor het mondelinge gedeelte onvoldoende is om te slagen. Hij behaalt immers slechts een score van 20 punten op 40, terwijl het vereiste minimum 24 punten op 40 is. Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.5. Met e-mails van 10 januari 2012 en 24 januari 2012 vraagt de verzoeker aan de eerste verwerende partij om feedback met betrekking tot zijn mondelinge proef.

3.6. Bij brief van 26 januari 2012 wordt door de eerste verwerende partij het volgende aan de verzoeker meegedeeld:

“Tijdens de mondelinge proef van bovenvermelde selectie peilden wij naar uw motivatie en technische competenties. Daarnaast werden de volgende competenties geëvalueerd:

- INFORMATIE INTEGREREN
- OBJECTIEVEN BEHALEN
- ZICH AANPASSEN
- PROBLEMEN OPLOSSEN
- SERVICEGERICHT HANDELEN
- IN TEAM WERKEN

[...]

U behaalde 20 punten op 40. Het vereiste minimum om te slagen bedraagt 24 op 40.

De selectiecommissie is van oordeel dat uw motivatie voor de functie onvoldoende is en uw beeld van de functie voldoende is. Ondanks dat u postuleert voor deze functie en reeds relevante ervaring heeft, vertrekt u vanuit een zeer negatieve ingesteldheid, vooral naar uw ruimere werkomgeving en directe oversten toe. U bent vooral extrinsiek gemotiveerd omwille van de mogelijke voordelen verbonden aan het slagen voor deze selectie. Volgens de jury toont u weinig voeling met de functie van sociaal controleur. U wil in de mate van het mogelijke, en zo ver het in te plannen is, meewerken en een ondersteunende rol bieden aan andere diensten. U stelt zich afwachtend en gelaten op, u toont weinig enthousiasme voor de uitoefening van uw functie. U kan de jury niet overtuigen van een uitgesproken gedrevenheid om de functie verder op een positieve en constructieve manier uit te oefenen.

De jury is van oordeel dat wat betreft de technische PC-kennis, u voldoet aan wat de functie vereist. Maar u heeft te weinig kennis van het basispakket van sociaal controleur en de basiswetgeving die van toepassing is om de functie naar behoren te kunnen uitoefenen. U heeft in bepaalde situaties ook een eigen interpretatie van de wetgeving in plaats van de voorgeschreven wetgeving steeds strikt toe te passen.

De competentie ‘Informatie integreren’ is volgens de selectiecommissie op basis van de case onvoldoende ontwikkeld. U slaagde er niet in om op basis van de case de nodige verbanden te leggen tussen verschillende gegevens, u genereerde te weinig alternatieven en doet er goed aan meer sluitende conclusies te trekken.

De competentie ‘Objectieven behalen’ is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld. U bent zeer reactief ingesteld, u zal pas optreden als u dit expliciet gevraagd wordt, en dit in uw agenda ingepland kan worden. U vertoont te weinig scorend vermogen, u ziet nauwelijks opportuniteiten voor de dienst binnen zijn ruimere context. U doet er goed aan meer resultaatgerichtheid te tonen door proactief in te spelen op mogelijke hindernissen die zich kunnen stellen bij het uitvoeren van uw functie. U doet er ook goed aan meer uw verantwoordelijkheid op te nemen, zonder het mogelijk slagen of niet slagen van een missie steeds te laten afhangen van andere diensten.

De competentie ‘Zich aanpassen’ is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld. U stelt zich zeer rigide op, alle opdrachten dienen steeds veel op voorhand ingepland (te) worden. U stelt zich niet flexibel op voor het uitvoeren van opdrachten. U doet er goed aan u soepeler op te stellen met betrekking tot veranderingen vanuit de directie, en zelf in te spelen op veranderingen die zich aanbieden.

De competentie ‘Problemen oplossen’ is volgens de selectiecommissie onvoldoende ontwikkeld. U doet er goed aan u nog meer open te stellen voor het omgaan met onverwachte situaties. U zou meer op eigen initiatief moeten handelen en autonoom reageren op problemen die het normale verloop van een opdracht kunnen verstoren. Daartoe doet u er ook goed aan om vrijwillig mee te helpen om oplossingen te implementeren op basis van eigen ervaring, rekening houdend met de knelpunten, alsook actief de verschillende mogelijke oplossingen naar voor te schuiven, wanneer zich een probleem stelt.

De competentie ‘Servicegericht handelen’ is volgens de selectiecommissie voldoende ontwikkeld. U begeleidt op voldoende wijze (voornamelijk) interne klanten op een voldoende transparante, integere en objectieve manier, u levert hen een persoonlijke dienstverlening. U doet er goed aan nog constructievere contacten te onderhouden buiten uw strikte werkomgeving.

De competentie ‘In team werken’ is volgens de selectiecommissie voldoende ontwikkeld.

U overlegt voldoende met uw onmiddellijke medewerker, maar doet er goed aan ook buiten uw onmiddellijke werkcontext te overleggen. U werkt in een goede sfeer met uw directe medewerker, maar doet er goed aan dit groepsgevoel ook te stimuleren in de ruimere werkomgeving. U doet er goed aan u nog meer in te spannen om conflicten te vermijden of bij te leggen met collega’s.

Dit resultaat vormt geen definitieve evaluatie over uw professionele competenties. Het geeft weer dat uw profiel op het moment van het interview, onvoldoende beantwoordt aan de vereisten voor deze functie. Dit resultaat heeft geen invloed op uw deelname aan andere selectieprocedures.

[...]”.

3.7. In een niet-gedateerde reactie op de voornoemde brief van 26 januari 2012 van de eerste verwerende partij, merkt de verzoeker op dat vragen moeten worden gesteld betreffende de objectiviteit van de jury ten gevolge van het feit dat zijn beoordeling werd opgesteld door een bevooroordeeld jurylid.

Op 9 februari 2012 antwoordt de eerste verwerende partij dat de verzoeker dit jurylid niet vooraf heeft gewraakt, dat de juryleden een strenge deontologische code dienen te respecteren en dat de examencommissie over een ruime beslissingsbevoegdheid beschikt, zodat er geen redenen zijn om te twijfelen

aan de objectiviteit van de jury in het algemeen of van het vernoemde jurylid in het bijzonder.

3.8. Na het meedelen van voornoemd resultaat op 2 januari 2012 worden aan de verzoeker zijn specifieke taken ontnomen die hij in het kader van zijn effectieve tewerkstelling bij het CFDT van de SIOD verrichtte en wordt hij opnieuw tewerkgesteld in de betrekking van zijn oorspronkelijke benoeming, weliswaar met een nieuwe taakomschrijving.

Dit betreft de tweede bestreden beslissing, die de verzoeker omschrijft als een verkapte tuchtsanctie.

Deze beslissing maakt tevens het voorwerp uit van de zaak A. 204.007/IX-7583.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Het beroep tot nietigverklaring heeft twee voorwerpen: enerzijds vecht de verzoeker de beslissing van Selor van 2 januari 2012 aan waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard voor het mondelinge gedeelte van de selectie voor “Controleur Computer Fraude Detectie Team voor de SIOD” en de daarbij horende feedback van Selor; anderzijds vecht hij “de verkapte tuchtsanctie [aan] waardoor verzoeker zijn activiteiten voor het CFDT niet meer verder kan uitoefenen”.

5. Voor wat het tweede voorwerp van het annulatieberoep betreft, heeft de verzoeker tevens een afzonderlijke procedure opgestart, gekend onder het nummer A. 204.007/IX-7583, met als motief:

“Teneinde elke mogelijke twijfel weg te nemen omtrent de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring tegen de verkapte tuchtsanctie wordt deze ook individueel, door onderhavig verzoekschrift, aangevochten”.

6. De verzoeker bestrijdt de beslissing waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard voor de selectie die een statutaire benoeming mogelijk maakt in de dienst waarin de verzoeker met een diensaanwijzing was tewerkgesteld. Hij verzet zich ook tegen de beslissing om hem af te houden van de taken waarmee hij bij de CFDT was belast omdat die beslissing een verdoken tuchtstraf betreft. Laatstvermelde beslissing bestrijdt hij samen met de beslissing over zijn niet-slagen én in een afzonderlijk ingediend annulatieberoep.

7. Ambtshalve wordt vastgesteld dat van verknochtheid tussen deze beslissingen slechts sprake kan zijn wanneer er een gevaar bestaat dat de rechter in een geding tegenstrijdige standpunten inneemt. Zou het afhouden van de taken zijn noodzakelijke grondslag kunnen vinden in de mislukking en zou het in die zin als een gevolgbeslissing van die mislukking in één en hetzelfde beroep betrokken kunnen worden, dan is in dit geval dat niet de stelling van de verzoeker, aangezien hij zijn verwijdering uit de dienst catalogeert als een verdoken tuchtstraf. Kan het bewijs van een dergelijke verdoken tuchtstraf gevonden worden in een voorafgaande beslissing, dan betekent dit nog niet dat elke onregelmatigheid van de voorafgaande beslissing het bewijs inhoudt van de wil om de betrokkene te straffen.

Zoals de verzoeker de zaken voorstelt, zijn de beslissingen niet verknocht. Aangezien beslissingen met een onderscheiden voorwerp slechts in hetzelfde annulatieberoep bestreden kunnen worden wanneer zij verknocht zijn, is het beroep wat zijn tweede voorwerp betreft, niet ontvankelijk.

8. De eerste verwerende partij werpt als exceptie op dat het beroep tot nietigverklaring meer dan zestig dagen na de betekening van de eerste bestreden beslissing werd ingediend bij de Raad van State. De eerste bestreden beslissing werd immers aan de verzoeker overgemaakt bij een schrijven van 2 januari 2012, dat de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Dit schrijven kan geacht worden twee dagen later -en dus op 4 januari 2012- de woning van de verzoeker te hebben bereikt. Zij wijst er in dit verband op dat de wijze

waarop de betekening moet plaatsvinden, behoudens uitdrukkelijke bepaling, vrij is en aan geen vormvereisten onderworpen. Het beroep tot nietigverklaring van de verzoeker dateert van 9 maart 2012 en werd op 12 maart 2012 ter griffie van de Raad van State ontvangen, zodat dit beroep onontvankelijk is ratione temporis.

9. De verzoeker antwoordt dat hij de eerste bestreden beslissing slechts op 9 januari 2012 heeft ontvangen. Hij voegt daaraan toe dat de eerste verwerende partij niet bewijst dat deze beslissing eerder aan hem werd ter kennis gebracht en besluit tot de verwerping van de exceptie.

10. Het is niet betwistbaar dat de beslissing over een examenuitslag de rechtstoestand van de betrokkene individueel bepaalt en dat zij hem derhalve moet worden betekend. De beroepstermijn loopt slechts vanaf de ontvangst van de beslissing en de bewijslast daarvan rust volledig op de eerste verwerende partij.

De eerste verwerende partij heeft de eerste bestreden beslissing met een niet-aangetekend schrijven naar de verzoeker verstuurd. Zij kan niet bewijzen wanneer de verzoeker die zending ontvangen heeft. Het algemeen procedurereglement heeft geen vermoedens ingesteld voor de ontvangst van een gewone zending.

Bijgevolg is het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing ratione temporis ontvankelijk en is de exceptie van de eerste verwerende partij ongegrond.

11. Het wordt niet betwist dat het beroep tot nietigverklaring tevens gericht is tegen de feedback van Selor, overgemaakt aan de verzoeker op 26 januari 2012, betreffende het mondelinge gedeelte van de selectie voor controleur van het CFDT voor de SIOD. Deze feedback wijzigt de rechtstoestand van de verzoeker niet, zodat het beroep tot nietigverklaring in die mate niet ontvankelijk is.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

12. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het onpartijdigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel “patere legem quam ipse fecisti” en van de “basisrichtlijnen van Selor”, zoals bedoeld in de deontologische code voor assessoren van Selor.

De verzoeker houdt voor dat hij slechts bij aanvang van de mondelinge proef heeft vastgesteld dat T.B. deel uitmaakte van de selectiecommissie. T.B. is de directe overste van de verzoeker. Aangezien zij een ernstig persoonlijk conflict heeft met de verzoeker, kon zij volgens hem niet objectief en neutraal oordelen over zijn mondelinge proef.

Om zijn verstoorde relatie met T.B. te staven, verwijst de verzoeker naar een e-mail van 8 februari 2011. Hierin hebben de verzoeker en zijn collega gesignaleerd dat T.B. diverse ernstige communicatiefouten had gemaakt waardoor het CFDT in een slecht daglicht kwam te staan. Deze e-mail van 8 februari 2011 werd door T.B. met een e-mail van 16 februari 2011 beantwoord. Daarin geeft zij onder meer te kennen het totaal niet te kunnen appreciëren dat de dienst en het beleid worden beschimpt, zij stelt voorts dat interne problemen intern dienen te worden opgelost en dat een e-mail zoals deze van 8 februari 2011 niet aanvaardbaar is. De e-mail van 16 februari 2011 werd door de verzoeker en zijn collega op 17 februari 2011 beantwoord. Zij stipten nogmaals de onzorgvuldige communicatie van T.B. aan. Tijdens een vergadering over het CFDT op 15 maart 2011 werd vastgesteld dat de ontstane breuk tussen de verzoeker en zijn collega enerzijds en T.B. anderzijds niet was hersteld. Sindsdien zou T.B. volgens de verzoeker elke communicatie met haar ondergeschikten weigeren.

In deze omstandigheden kon T.B. volgens de verzoeker dan ook geen deel uitmaken van de jury bij de selectie voor controleur CFDT waaraan de verzoeker en zijn collega hebben deelgenomen. Nu dit wel het geval was, is het onpartijdigheidsbeginsel geschonden.

Ook het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden. De eerste verwerende partij heeft namelijk niet afdoende onderzocht of T.B. als coördinator bij de SIOD en als betrokkene bij de activiteiten van het CFDT voldoende onafhankelijk kon optreden. T.B. had zich van haar kant moeten wraken, minstens van zodra zij wist dat de verzoeker zou deelnemen aan de selectieprocedure. Doordat zij dit niet heeft gedaan, heeft zij evenmin voldoende zorgvuldigheid aan de dag gelegd.

De verzoeker meent voorts dat dit alles tevens een schending uitmaakt van de deontologische code voor assessoren van de eerste verwerende partij, zodat ook het beginsel “patere legem quam ipse fecisti” werd geschonden. De eerste verwerende partij heeft immers haar eigen regels niet nageleefd.

Volgens de verzoeker kan niet worden aangenomen dat hij T.B. had moeten wraken vóór de mondelinge proef. Daar hij geen jurist is, was hij er immers niet van op de hoogte op welke basis een wrakingsverzoek kon worden ingediend. Bovendien heeft hij van de aanwezigheid van T.B. pas kennis genomen toen de mondelinge proef reeds was aangevat. Van een kandidaat voor een dergelijke proef, die zich ten volle moet kunnen concentreren op de inhoudelijke vragen van de selectie, kan redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij dermate alert en assertief is dat hij een dergelijke wrakingsverzoek zou formuleren.

13. In de mate dat de verzoeker het onpartijdigheidsbeginsel geschonden acht, wijst de eerste verwerende partij erop dat er logischerwijze van uitgegaan kon worden dat T.B. deel zou uitmaken van de examencommissie voor de vacature van controleur CFDT voor de SIOD. In de functiebeschrijving was zij immers de enige die als contactpersoon werd vermeld voor informatie over de

jobinhoud van deze vacature. De verzoeker heeft het echter niet nodig geacht zich vooraf te informeren over de samenstelling van de examencommissie voor de mondelinge proef.

De verzoeker heeft daarenboven bij de aanvang van de mondelinge proef geen voorbehoud gemaakt. Indien de aanwezigheid van T.B. voor hem onaanvaardbaar was en dit volgens hem de objectiviteit van de jury in het gedrang kon brengen, dan kon en moest hij om de wraking van dit jurylid verzoeken.

De eerste verwerende partij wijst in dit verband op de rechtspraak van de Raad van State, die oordeelt dat ook de burger ertoe gehouden is het bestuur op behoorlijke wijze in te lichten wanneer hij kennis heeft van een probleem dat van aard is de wettigheid van de procedure in het gedrang te brengen en waaraan nog tijdig kan worden verholpen. De burger mag dergelijke informatie niet achterhouden om ze later te gebruiken in het kader van een beroep tot nietigverklaring. Dit geldt in het bijzonder voor diegene die naliet tijdig een commissielid te wraken.

In casu heeft de verzoeker het niet nodig geacht T.B. te wraken. De eerste verwerende partij meent dan ook dat hij voor de eerste maal met voorliggend beroep niet de schending van het onpartijdigheidsbeginsel kan aanvoeren.

De eerste verwerende partij wijst er tevens op dat er slechts sprake is van een schending van het onpartijdigheidsbeginsel ten opzichte van een collegiaal orgaan wanneer uit de omstandigheden van de zaak kan worden afgeleid dat de partijdigheid van één of meer leden het college in zijn geheel heeft kunnen beïnvloeden.

Welnu, in casu zetelden in de selectiecommissie naast T.B. nog vier andere leden. Over deze leden wordt door de verzoeker niets gezegd. Hij levert

volgens de eerste verwerende partij dan ook niet het bewijs van partijdigheid in hoofde van één of meerdere leden die tot een beïnvloeding van de ganse selectiecommissie zou hebben geleid.

In de mate dat de verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, wijst de eerste verwerende partij erop dat T.B. omwille van haar kennis van de dienst de aangewezen persoon was om in de selectiecommissie te zetelen. Meningsverschillen en confrontaties met de verzoeker omtrent te nemen beslissingen en te volgen werkmethoden beletten niet dat zij een objectief oordeel kon vellen als lid van de commissie.

Voor zover de verzoeker het beginsel “patere legem quam ipse fecisti” en de “basisrichtlijnen van Selor”, zoals bedoeld in de deontologische code voor assessoren, geschonden acht, verduidelijkt de eerste verwerende partij dat de deontologische code voor assessoren niet diende te worden ondertekend, omdat zij niet volledig betrokken was bij de organisatie van de selectieproef. Het beginsel “patere legem quam ipse fecisti” werd dan ook niet geschonden.

De eerste verwerende partij merkt wel op dat, zelfs zo er in casu geen verplichting tot ondertekening van de deontologische code bestond, dit niet betekent dat de leden van de examencommissie de basisrichtlijnen van deze code niet moeten volgen. Ook in casu werden de juryleden op hun plichten in verband met onafhankelijkheid, professionaliteit en objectiviteit gewezen. In de samenwerkingsovereenkomst tussen CFDT-SIOD en de eerste verwerende partij voor de selectie MNG11805 wordt onder de rubriek “Deontologische code” trouwens vermeld dat alle personen die betrokken worden bij deze selectieprocedure de deontologische code dienen te volgen. Welnu, deze samenwerkingsovereenkomst werd ook door T.B. ondertekend.

14. Het argument van de eerste verwerende partij dat T.B. in de aankondiging van de selectieproef als contactpersoon was vermeld, is volgens de

verzoeker geen reden waarom hij haar deelname aan de selectiecommissie had moeten voorzien.

De verzoeker stelt dat deze situatie hem overviel en dat het kennelijk onredelijk is om van hem te eisen dat hij T.B. zou wraken. Hij was namelijk niet op de hoogte van de mogelijkheid tot wraking. Daarnaast had hij zich voorafgaand aan het gesprek grondig moeten voorbereiden op de inhoud van dit gesprek, zodat niet van hem kon worden verwacht dat hij dermate alert en assertief was dat hij ook een dergelijk initiatief zou nemen.

Uit de omstandigheden van de zaak blijkt voorts dat de partijdigheid van T.B. de selectiecommissie als college wel degelijk heeft kunnen beïnvloeden. In het advies van de selectiecommissie werkt de negatieve appreciatie van de verzoeker door T.B. immers bijzonder sterk door. Het was enkel T.B. die op de hoogte kon zijn van het functioneren van de verzoeker in de functie zoals hij die reeds meerdere jaren uitoefende, binnen haar team.

De stelling van de eerste verwerende partij dat meningsverschillen en confrontaties met de verzoeker omtrent te nemen beslissingen en te volgen werkmethoden niet beletten dat T.B. een objectief oordeel kon vellen als lid van de commissie, gaat naar het oordeel van de verzoeker volledig voorbij aan het onpartijdigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur (de subjectieve onpartijdigheid), aan de niet-objectieve evaluatie van de verzoeker in het advies van de selectiecommissie en aan het gegeven dat de eigen deontologische code van de eerste verwerende partij nochtans zelf de onpartijdigheidsvereiste bevat.

15. In de laatste memorie wijst de verzoeker op de bestaande conflictsituatie binnen de CFDT tussen T.B. als coördinator en hemzelf. Hij leidt daaruit af dat de uitgebrachte appreciatie betreffende zijn functioneren uitgaat van T.B. en werd aangenomen door de andere leden van de selectiecommissie. Desbetreffend geeft de verzoeker verschillende voorbeelden, waaruit zou moeten

blijken dat T.B. de negatieve houding van de verzoeker op de werkvloer zou betrokken hebben op de verschillende evaluatiecriteria en op de resultaten die de verzoeker behaalde, en dit naar aanleiding van de beoordeling van de casus, zodat de globale puntentoekenning aan de verzoeker hierdoor negatief zou zijn beïnvloed. Hij voegt daaraan toe dat het mondeling onderhoud slechts één uur heeft geduurd en dat het onmogelijk is om binnen een zo kort tijdsbestek hem op dergelijke negatieve wijze te beoordelen. De negatieve evaluaties van de verzoeker hebben volgens hem betrekking op zijn werkzaamheden binnen het CFDT, die werden beoordeeld door T.B. en die werden overgenomen door de selectiecommissie.

De verzoeker besluit dat het verslag van de selectiecommissie door de buitengewone (doch partijdige) gedetailleerdheid van de werking van de verzoeker binnen het CFDT en de quasi-afwezigheid van een bespreking van de voorbereide casus het beste bewijs vormt van de doorslaggevende rol die T.B. heeft gespeeld binnen de selectiecommissie.

Beoordeling

16. In het kader van de voorliggende selectie voor de functie van controleur CFDT werd de verzoeker beoordeeld door een selectiecommissie, samengesteld uit een voorzitter en vier assessoren, waaronder T.B..

Het wordt niet betwist dat T.B. de rechtstreekse overste was van de verzoeker in haar hoedanigheid van coördinatrice van het CFDT.

De eerste verwerende partij wijst geen reglementaire bepaling aan die de leden van examencommissies ertoe verplicht zich te onthouden van deelneming aan examenverrichtingen wanneer hiërarchisch of functioneel ongeschikten deelnemen aan een proef. Dergelijke onthouding betreft dus een discretionaire beslissing van de commissie. Had een reglement bij de verzoeker de verplichting kunnen doen ontstaan om de onregelmatigheid in de procedure reeds

aan de examencommissie ter kennis te brengen, dan geldt dit niet in het onderhavige geval, waar de verzoeker persoonlijk een initiatief moest nemen om zijn rechtstreekse meerdere te wraken en hij dat verzoek concreet ten overstaan van de commissie moest onderbouwen, hetgeen hem bij de commissie in een negatief daglicht kon plaatsen en een invloed kon hebben op de wijze waarop zij hem in de proef tegemoet trad.

Gelet op de precare positie van de verzoeker in de examensituatie, wordt aangenomen dat van hem niet kon worden verwacht dat hij T.B. als lid van de selectiecommissie wraakte.

17. In essentie voert de verzoeker aan dat zijn professionele relatie met T.B., zijn rechtstreekse meerdere, die lid was van de commissie, problematisch was, zoals blijkt uit de beoordeling van zijn prestaties tijdens de mondelinge proef.

Voor het bewijs van de problematische verhouding verwijst de verzoeker naar e-mailverkeer: vooreerst naar een e-mail die hij samen met zijn collega op 8 februari 2011 naar T.B. verstuurde en waarin haar verweten werd ernstige communicatiefouten te hebben begaan die de dienst in diskrediet brachten. Deze e-mail is in essentie als volgt gesteld:

“Wij zijn zo vrij er in dit verband op te wijzen dat wij ons niet van de indruk kunnen ontdoen dat Tania zelf niet over een voldoende inzicht in de praktijk van het cfdt beschikt, getuige daarvan de herhaalde verwijzing naar de controlepraktijken van de diensten van de FOD Financiën, zonder daarbij rekening te houden met de eigenheid van de methodologie bij onderzoek naar arbeids- en sociale fraude, en het bij herhaling eenvoudiger voorstellen van de praktijk van het cfdt dan deze in werkelijkheid is.

[...]

Het komt ons evenwel voor dat er niks in de weg staat voor Tania om zelf haar positie in vraag te stellen, of misschien haar houding en visie tegenover het cfdt in het algemeen en ons als medewerkers in het bijzonder met enige zelfkritiek te bekijken. De op zijn zachtst gezegd onzorgvuldige communicatie van de voorbije maanden, heeft het wederzijds vertrouwen geen goed gedaan. Ook het telkens weer uitgaan van de controlepraktijk bij de fod Financiën en daarmee het negeren van de verschillen met de controlepraktijk inzake arbeids- en sociale fraude, komt de verstandhouding niet ten goede. Het al te vaak eenvoudiger voorstellen van de praktische problemen van het cfdt dan ze zijn,

wekt de indruk dat Tania twijfelt aan onze capaciteiten en inzet. En tot slot, wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat Tania geen zicht heeft op wat onze werkelijke noden zijn, maar zich wel, ongetwijfeld goed bedoeld, oriënteert op commerciële initiatieven (intella, acl-evenement)”.

Uit het antwoord van T.B. op die e-mail blijkt dat de klacht van de verzoeker niet zonder gevolgen gebleven is, aangezien er vergaderingen over gehouden zijn en T.B. aan de verzoeker op 16 februari 2011 geantwoord heeft in volgende bewoordingen:

“Mr [H.] [de directeur] en ikzelf hebben de tijd vrij gemaakt voor een vergadering, zodat jullie je grieven konden naar voor brengen. Tegelijkertijd werd door mr [H.] voldoende antwoorden gegeven op de bestaande problemen en een aantal beslissingen genomen naar ZIJN mening over de toekomst van het CFDT. Wanneer één van jullie of jullie allebei zich niet kunnen vinden in de beslissingen die door mr [H.] werden gemaakt, dan staat het jullie altijd vrij om [...] naar de oorspronkelijke dienst terug te keren.

Ik kan TOTAAL niet appreciëren dat onze dienst en het beleid op deze manier worden beschimpt. Interne problemen dienen intern te worden opgelost, een mail zoals deze hieronder, is gewoon NIET AANVAARDBAAR. Problemen met hard- en software worden niet naar de diensten toe gebracht, maar intern opgelost. Wanneer jullie het zelf niet aankunnen om de hardware in orde te brengen, dan zal de dienst van dhr [G.] jullie hier graag bij helpen.

Verder wil ik even melden dat ik geen voorstander ben van dit GEHAKKETAK per mail. Deze enige en laatste mail in antwoord, om te herinneren aan hetgeen op de vergadering van vorige donderdag werd besproken. Ik WENS uitdrukkelijk hierop dan ook GEEN antwoord te ontvangen.

[...]”.

Ondanks de vraag om niet meer te reageren, heeft de verzoeker op 17 februari 2011 toch nog gerepliceerd als volgt:

“Dat wij voornamelijk per mail wensen te communiceren, heeft opnieuw alles te maken met de onzorgvuldige communicatie van Tania. Wij verkiezen duidelijkheid en openheid en wensen niet nog eens terecht te komen in discussies over wat wel of niet gezegd is tegen deze of gene. Overigens, als Tania voor haar antwoord aan dhr. [D.] de moeite genomen had om ons te vragen wat de huidige toestand van het CFDT-labo is, dan had ze misschien een nauwkeuriger antwoord kunnen geven.

[...]

De aanslepende technische problemen met het labo van het CFDT, hebben niets te maken met incompetentie van onze kant, zoals Tania alweer suggereert.

Als Tania zou begrijpen waar het om gaat dan zou ze weten dat precies de niet vervanging van zwaar belaste en dus opgebruikte hardware, voor toenemende problemen op dat vlak zorgt.
[...].”

Uiteindelijk is op een vergadering van 15 maart 2011, waarop aanwezig waren: T.B., de verzoeker en zijn collega die ook bij de zaak betrokken was en de secretaris van SIOD, vastgesteld:

“De ontstane breuk tussen Luc [de verzoeker] en Paul [zijn collega] enerzijds en Tania anderzijds, [is] geenszins hersteld”.

Het voormelde e-mailverkeer bewijst dat er een conflict bestond tussen de verzoeker en T.B. en dat dit conflict niet bijgelegd is kunnen worden. De aldus bewezen animositeit tussen beiden had voor T.B. het motief moeten zijn om zich te onthouden van deelname aan de werkzaamheden van de selectiecommissie, zeker nu de eerste verwerende partij niet aantoonde en zelfs niet beweert dat de aanwezigheid van T.B. in de examencommissie absoluut vereist was.

De aanwezigheid van T.B. in de selectiecommissie terwijl zij zich van deelname had moeten onthouden, vitiëert de beslissing van de commissie, zonder dat onderzocht moet worden of haar inbreng in de discussie ook doorslaggevend is geweest voor de beoordeling van de prestatie van de verzoeker.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van Selor van 2 januari 2012 waarbij Luc Vermeylen niet geslaagd wordt verklaard voor het mondelinge gedeelte van de selectie van Controleur Computer Fraude Detectie Team voor de SIOD (selectienummer MNG11805).

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 juni 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche